

prima instanță: O. Parfeni
instanța de apel: L. Bulgac, D. Manole și G. Dașchevici

dosarul nr. 2ra-1720/17

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Ala Cobăneanu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Natalia Gribova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Moldovagaz” împotriva Nataliei Gribova cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată și

la cererea reconvențională înaintată de Natalia Gribova împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” cu privire la rezilierea contractului de furnizare a gazelor naturale, obligarea de efectuare a recalculării datoriei și de acceptare a eșalonării rambursării datoriei necontestate, obligarea de îndepărtare a țevilor și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Gribova și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2016

constată:

La 29 octombrie 2015, SA „Moldovagaz” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Gribova cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că începând cu 8 iunie 2005, SRL „Chișinău-Gaz” s-a obligat să furnizeze Nataliei Gribova gaze naturale la locul de consum, iar prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 513 din 12 martie 2013, au fost modificate Condițiile la Licența seria AA nr. 064736 din 19 august 2011, deținută de SA „Moldovagaz”, astfel încât întreprinderea dată a preluat activitatea de furnizare a gazelor naturale în mun. Chișinău la tarife reglementate.

Notează că la 10 aprilie 2013 a încheiat cu SRL „Chișinău-Gaz” contractul de cesiune nr. 55, în baza căruia a obținut dreptul la revendicările ce decurg din obligațiile de furnizare a gazelor naturale consumatorilor din mun. Chișinău.

Afirmă că obligația de furnizare a gazelor naturale către Natalia Gribova a fost executată integral, dar aceasta nu și-a executat obligația corelativă de a achita prețul gazelor naturale consumate, acumulând o datorie în sumă de 4789,77 lei pentru perioada decembrie 2011 – ianuarie 2015.

Menționează că la 23 martie 2015 a expediat în adresa Nataliei Gribova o somație privind achitarea datoriei, recepționată de aceasta la 24 martie 2015, care a rămas fără răspuns și executare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 572, 573, 602, 970, 971 Cod civil și art. art. 94, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul Nataliei Gribova în beneficiul SA „Moldovagaz” a datoriei în sumă de 4789,77 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 270 lei.

La 25 noiembrie 2015, Natalia Gribova a depus împotriva SA „Moldovagaz” cerere reconvențională cu privire la rezilierea contractului de furnizare a gazelor naturale, obligarea de efectuare a recalculării datoriei și de acceptare a eșalonării rambursării datoriei necontestate, obligarea de îndepărtare a țevilor și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii reconvenționale invocă că începând cu iunie 2011, SRL „Chișinău-Gaz” a majorat de două ori volumul gazelor naturale facturate, din care motiv nu recunoaște datoria pretinsă.

Sușține că în anul 2013 s-a adresat furnizorului cu propunerea de achitare eșalonată a datoriei necontestate, care însă nu a fost acceptată.

Solicită rezilierea contractului nr. 3081333 din 8 iunie 2005, încheiat cu SRL „Chișinău-Gaz”, obligarea SRL „Chișinău-Gaz” și SA „Moldovagaz” de a efectua recalcularea datoriei începând cu iulie 2011 și de a accepta eșalonarea rambursării datoriei necontestate în dependență de suma pensiei sale, obligarea SRL „Chișinău-Gaz” de a îndepărta țevile amplasate în apartamentul de pe str. Calea Ieșilor nr. 7, ap. 37, mun. Chișinău și repararea din contul SA „Moldovagaz” a prejudiciului moral cauzat în sumă de 4789,77 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, cererea reconvențională a fost primită spre examinare.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 2 februarie 2016, SRL „Chișinău-Gaz” a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2016, acțiunea inițială a fost admisă integral.

A fost încasat de la Natalia Gribova în beneficiul SA „Moldovagaz” suma de 4 789, 77 lei cu titlu de datorie și suma de 270 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de plată a taxei de stat, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2017, apelul declarat de Natalia Gribova a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 iunie 2016.

La 10 iulie 2017, Natalia Gribova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și admiterea cerințelor formulate în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel au examinat superficial materialele dosarului și nu au ținut cont de faptul că în apartamentul nr. 37 din str. Calea Ieșilor nr. 7, mun. Chișinău, locuiește o singură persoană, încălcându-i dreptul la un proces echitabil.

La 29 august 2017, SA „Moldovagaz” a depus referință la cererea de recurs declarată de Natalia Gribova, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d.230), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Gribova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Natalia Gribova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Gribova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Natalia Gribova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ala Cobăneanu